Quelle: https://manuscripta.at/?ID=41223
Copyright: Melk, Benediktinerstift

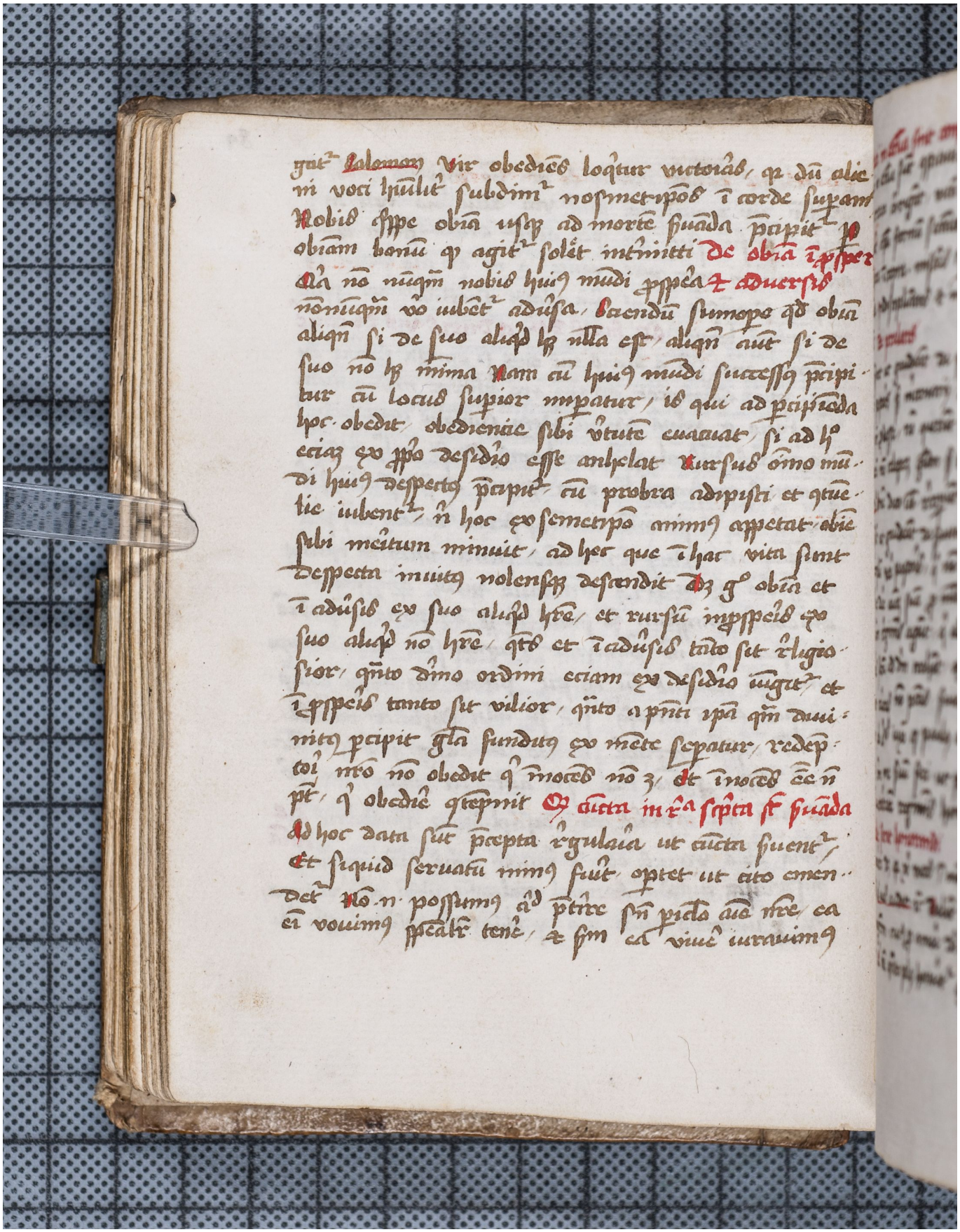

gut. Salomon Vir obediens loquitur victoriam, qa dñi alie
ni voci humiliter subdimus nosmetipsos in corde suo Nam
Nobis ipse obia usq; ad mortem suada precipit. Qui
obiam bonum q agit solet intermitti De obia ipsorum
Qa no nunqm nobis huius mundi propea Aduersus
nonnunqm vo iubet adusa, Faciendum simpe qd obia
aliqm si de suo aliqd hr nulla est, aliqm aut si de
suo no hr minima Nam cu huius mundi successu precipi
tur cu locus superior impatur, id qui ad precipienda
hoc obedit, obedientie sibi virtute cumulat, si ad hoc
eciam ex ppo desidio esse anhelat Rursus omo mu
di huius despecto precipit cu probra adripisti et crucie
iubent, n hoc ex semetipso animo appetat, dic
sibi meritum minuit, ad hec que i hac vita sunt
despecta multo nolensq; descendit dz q obia et
i adusis ex suo aliqd hre, et rursu impsperis ex
suo aliqd no hre, qto et i adusis tanto sit religio
sior, qnto dmo ordini eciam ex desidio iugit et
i psperis tanto sit vilior, qnto a pnti ipa qm dui
nitq precipit gla sunduq ex mete separatur, redep
toi mro no obedit q mores no z, et i mores ec n
pt, q obedie qtepnit Qz cuctis in ea septis st suada
Ad hoc data sut precepta regulaia ut cuctis sueni,
et siquid seruatu minq fuit optet ut cito emen
det Ho n possumq ad ptire sn picta aie mre ca
ei vouimq spcalr tene, et sm ea viue intrauimq